

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo sådan, at Enhedslisten er i stand til, før man kender udkastet til et direktiv, før man kender det endelige forhandlingsresultat, at finde ud af, hvordan man ønsker at stemme til det. Det er vi ikke i SF. Vi tager faktisk stilling til det direktiv, der ligger til sin tid, når vi skal give mandat i Europaudvalget til ministeren, der skal til rådsmøde.

Det er faktisk en procedure, vi bruger ret konsekvent, at vi forholder os til sagernes indhold og ikke tager stilling to måneder før, vi kender indholdet. Den kan anbefales.

Christian H. Hansen (DF):

Mange undersøgelser blandt forbrugerne har vist her på det sidste, at når vi taler om gensplejsede produkter, så vender forbrugerne tommelfingeren nedad. Det gør vel også, at det her forslag, er lidt populært, men dermed ikke sagt, at det ikke er en alvorlig problematik, vi taler om.

En af pindene i forslaget kan Dansk Folkeparti have fuld forståelse for, nemlig den, at man skal arbejde for, at EU's medlemslande får ret til at forbyde udsætning og markedsføring af gensplejsede organismer. Men det er mere set ud fra, at jo mindre EU blander sig i, jo bedre.

Forslaget går ligeledes ud på, at man skal arbejde for et øjeblikkeligt forbud mod godkendelse af udsætning og markedsføring af gensplejsede landbrugsafgrøder og fødevarer. Det mener vi ikke i Dansk Folkeparti at man skal. Til gengæld mener vi, at forbrugeren skal have klar information om, hvorvidt de køber gensplejsede produkter eller ej. Om forbrugeren så vil købe de gensplejsede produkter, skal staten ikke blande sig i. Men forbrugeren skal have klar besked på, hvilke varer de køber, og helt overordnet siger vores fødevarerlovgivning jo også, at det er forbudt at markedsføre varer, som kan skade forbrugerne, og fødevarer må ikke markedsføres på en måde, som vildleder forbrugerne.

Når en virksomhed markedsfører en fødevarer, er det dens ansvar, at produktet overholder alle de stillede krav. Der står ikke en myndighed og forhåndsgodkender f.eks. en ny marmelade eller den seneste nye færdigret på markedet. Anderledes forholder det sig jo faktisk med de gensplejsede fødevarer, for her har vi et krav om forhåndsgodkendelse. Disse produkter må ikke markedsføres, før myndighederne har gi-

vet tilladelse til det. Sådan har det været i Danmark, siden vi fik loven om miljø og genteknologi midt i 1980'erne.

I Dansk Folkeparti mener vi, at problematikken omkring gensplejsning skal følges nøje, at kontrollen skal være optimal, og at man dermed gennem kontrol og mærkning bekæmper problemet.

Annie Lunde Hansen (CD):

Vi er i CD ikke i tvivl om, at genteknologien er over os. Udviklingen foregår i et sådant tempo, at jeg vil vove den påstand, at kun de særligt indviede kan følge med. Vi bliver hver dag bombarderet med oplysninger, der advarer os imod udviklingen, mens andre udtrykker stor begejstring for den fagre nye verden. Hvad skal man tænke og tro? Vi spørger os selv, om genmanipuleringen er helbredsskadelig, om den er etisk forsvarlig, og om vi overhovedet har nogen mulighed for at standse udviklingen.

I CD har vi stor forståelse for, at folk er usikre. Problemet er, at når man ikke ved nok, bliver man usikker, og er man usikker, så handler man mange gange med hjertet frem for med hjernen. Det er ikke sådan, at det er forkert, for i kærlighed handler vi også med hjertet, og dér begår vi også nogle dumheder en gang imellem.

Vi tror ikke umiddelbart, at udviklingen lader sig standse, men det skal jo ikke afholde os fra at forsøge at styre den, og man har da også i flere lande med henvisning til miljø- og sundhedsmæssige begrundelser anvendt sikkerhedsklausuler, etableret tænkepauser og indgået frivillige aftaler på området. Herhjemme har det jo haft den betydning, at der er indgået aftaler om, at der til sommer ikke dyrkes gensplejsede afgrøder kommercielt på danske marker.

Vi tror på forskning og oplysning. Det er af afgørende betydning, at vi videnskabeligt får bevist, om genmodificerede organismer er miljø- eller helbredsskadelige eller ej, på såvel kort som lang sigt. Det er vigtigt at få formidlet resultaterne til dem, som virkelig har brug for dem, nemlig forbrugerne.

Vi mener også, at man skal have et valg. Forbrugerne skal have mulighed for at se, at et givet produkt indeholder GMO, så de kan vælge eller fravælge. For CD er mærkning obligatorisk, en mærkning, man kan se, og ikke små bitte bogstaver på bagsiden. Vi skal være sikre på, at kun den ufarlige gensplejsning ender i vore fødevarer.